

Tuinjaar 2007

Beste tuinvrienden,

De avonden vallen weer vroeg. De geur van rotting, schimmel en vergankelijkheid hangt boven het park. De tuin is winterklaar, het water afgesloten. (heb ik het water wel afgesloten??) De winter zal met haar mantel over het park vegen. We hoeven er niets voor te doen. De weg wordt zo bereid voor een nieuw ontspruiten, maar dat vraagt nog enig geduld. Eerst de lange winteravonden: tijd voor reflectie, bezinning en plannenmakerij.

Met deze najaarsbrief praten wij u weer even bij: wederwaardigheden, nieuwtjes, wisselingen, nieuwe gezichten, voornemens en plannetjes. Wij wensen u alvast verlichte dagen: een premature kerstgroet en een voorspoedige wending.

Het Bestuur van Stichting Bijenpark Amsterdam.

HANS HOEKERT - EEN MARKANTE VOORZITTER

Op 10 september vond tijdens een bestuursvergadering de overdracht plaats van het voorzitterschap van de Stichting Bijenpark Amsterdam. Hans Hoekert droeg de voorzittershamer (geleend van de Amsterdamse Vereniging tot Bevordering van de Bijenteelt) over aan Paul Toebes. Hans bekleedde die positie vanaf januari 1998.

Wij hebben Hans leren kennen als een markante man. Hoewel hij zijn toga reeds had afgelegd ging hij ons elke bestuursvergadering voor, door een gedicht te lezen dat betrekking had op tuinen of tuinieren, soms ter lering en soms tot vermaak.

Hans filosofeerde over tuinen en tuinieren, het woord 'tuin' was volgens hem een woord dat veel beslotenheid, intimiteit en verleiding tot gepeins in zich hield.

Tijdens zijn voorzitterschap speelden er belangrijke zaken die zowel financieel van importantie waren als ook voor het wel en wee van de parken. Hij bemoeide zich actief met zaken die gerelateerd waren aan bestemmingsplannen zoals de aanleg van de Westrandweg en de plannen voor de Tuinen van West. Hij was ook nauw betrokken bij de discussies over de verplichting - die ons boven het hoofd hing - tot een rioleringssysteem op beide parken aan te leggen met alle ellende van dien. De schade, die de aanleg aan zowel de individuele tuinen als het gemeenschappelijke deel zou veroorzaken, zou aanzienlijk zijn. Een andere belangrijke zaak was de dreigende noodzaak om een terugslagklep bij de afsluitkraan van elke tuin aan te brengen vanwege het mogelijke gevaar op een legionella besmetting. Gelukkig zijn deze zaken deels opgelost of wordt de soep (voorlopig?) niet meer zo heet gegeten als hij werd opgediend.

Hans voer een zichtbare middenkoers in de discussies met de gemeente en/of stadsdelen waar het de openbaarheid van de parken betrof. Op hoorzittingen en andere openbare bijeenkomsten manifesteerde hij zich als het vlaggenschip van onze stichting en straalde hij een gezag uit dat mensen naar hem deed luisteren.

De bestuursvergaderingen waren voor Hans altijd ingeklemd tussen twee bezoeken aan zijn geliefde tuin, hij verscheen als laatste, maar net op tijd en vertrok als eerste om nog even van zijn romantische gaard te kunnen genieten.

In het hiernavolgende fragment uit een gedicht van Ivo de Wijs zien wij hem helemaal zitten.

De laatste dag van de zomer

De clematis bloeit nog even
Maar heeft de moed al opgegeven.
In de verte komen regenwolken aan
Langzaam krimpen en vervagen
De eindeloze zomerdagen.
Ik lach niet eens: de zon is naar de maan
De dagen worden korter, bleker, slomer
En ik zit met een jas aan in m'n tuin
Op de laatste dag van de zomer

Mag ik mij even voorstellen.....

als nieuwe voorzitter van de Stichting Bijenpark Amsterdam: Paul Toebes

Sinds juni vorig jaar mag ik –zoals veel ego's (is dat de mannelijke vorm van ega??) – mijn vrouw Martine als projectmedewerker assisteren bij het op orde brengen en houden van tuin 21. Ik doe dat overigens met veel plezier. Nog meer plezier ervaar ik rustig zittend en genietend van de oorverdovende stilte, tenminste als de Zwanenburgbaan dicht is. Je wordt vanzelf vogelaar, zoveel is er te zien aan leven in zo'n tuin. Van planten heb ik niet veel verstand, dat is het terrein van Martine die zich daar voortvarend op heeft gestort en in korte tijd onze tuin een aanmerkelijke metamorfose heeft doen ondergaan.

Tussen deze momenten van grote rust en zwoegend projectwerk (boomstronk uitgraven, takken snoeien, huisje schilderen, zonnepaneel plaatsen, dakgoot leegscheppen, vogelhuisjes ophangen, grasmaaien...enfin, u kent dat wel) werd ik aangeklampt door de penningmeesteres van de Stichting. In een tweetal korte gesprekjes wist zij mij te verleiden tot het opvolgen van Hans Hoekert, daarmee tredend in de sporen van een lange en kleurvolle traditie die dit park en haar bewoners en bestuurders hebben. Het werd mij snel duidelijk dat dit bestuur gedragen wordt door de onvermoeide inzet van velen, die in hun commissiewerk en daarbuiten zich inzetten voor het behoud van het eigen karakter van dit wonderschone park, een unicum in Amsterdam en haar wijde omtrek; zo werd mij verzekerd; een mening die ik inmiddels van harte deel. En het is waar: dit park kan alleen floreren en voortbestaan als velen zich met haar lot verbinden en – ook buiten de eigen tuin, die al veel werk met zich meebrengt- bereid zijn tijd en energie te steken in noodzakelijke parkomvattende activiteiten.

Wat zou u verder nog kunnen interesseren? Misschien dat ik, als jonge vijftiger (ja, het bestuur is drastisch verjongd), in het dagelijks leven werkzaam ben als organisatie- en managementadviseur. Ik help mensen met vragen hoe zij van A naar B moeten komen. En dat doe ik op een iets andere manier dan de bus of taxichauffeur. Andere wetenswaardigheden moeten wij maar even opsparen tot een volgende Table d'Hôtes of een toevallige ontmoeting op een van de vele schelpenpadjes.

Voorstellen: Wie is Bert Wallet?

Sinds september maak ik deel uit van het bestuur. Voor deze bestuursfunctie ben ik gevraagd vanwege mijn "vermeende" technische kwaliteiten. Ik neem de post, Algemene Zaken, over van Wim van de Hoeven. Hij verleent mij alle medewerking om wegwijs te raken in het parkbeheer. Alles is dermate goed geregeld zodat ik de tijd heb om er geleidelijk aan in te groeien.

Bert Wallet is mijn naam. Samen met mijn vrouw Inge Falkenberg, hebben we sinds ruim een jaar tuin 34 op het Nieuwe Park. Langzaam beginnen we met tuin en het huisje op te knappen. Het bevalt ons beiden erg goed op het park.

Wij wonen op een kwartier lopen van het park en misten een stukje groen. Tijdens wandelingen op zondagen liepen we over de tuincomplexen in de buurt. Het Bijenpark sprak ons erg aan vanwege haar rustige, groene uitstraling, de vele bomen, de mooi aangelegde en onderhouden centrale tuin. Op een open dag spraken we met deze en gene en wat bleek, het beviel iedereen op dit park. Toen hebben we ons aangemeld in de verwachting dat het wel een aantal jaren zou gaan duren voordat wij aan de beurt zou zijn. De oproep van de ballotage commissie kwam sneller dan verwacht. Tuinieren moeten we nog leren. Maar ik moet eerlijk zeggen dat dit voorjaar mijn mooiste dagen in de tuin waren: met mijn voet omhoog [ik had mijn enkel verzwikt] kon ik heerlijk genieten van de kikkers, de vogels en de natuur. En niet te vergeten mijn boek.

Na de middelbare school heb ik in Haarlem Scheepsbouwkunde gestudeerd. Vervolgens werkte ik 15 jaar in de zware metaalindustrie, bij bedrijven zoals de Amsterdamsche Droogdok Maatschappij, Werkspoor en Hoogovens. Tegenwoordig ben ik adviseur bij Syntens, een organisatie, die ondernemers in het Midden- en Kleinbedrijf helpt te innoveren. In mijn beperkte vrije tijd is sport voor mij belangrijk, met name wegatletiek. Per jaar tweemaal een halve marathon te lopen is het streven. Dit jaar gaat dat weer niet lukken vanwege mijn gekneusde enkel. Drie maal per week loop ik een rondje, waarvan één op zondagmorgen met mijn dochter door de duinen bij Schoorl. Om ook iets sportiefs met mijn zoon en schoonzoon te doen, oefen ik op de driving range mijn slag. Dit met het idee om met z'n drieën 18 holes te gaan lopen.

Als bestuurslid zal ik mijn best doen om de gebouwen en installaties tegen minimale kosten in goede staat te houden.

Bomenbeleid 2008

In de voorjaarsbrief heeft het bestuur u geïnformeerd over het bomenbeleid en heeft u gevraagd de bomen op uw tuin te inventariseren. Ongeveer een derde van alle tuiniers heeft hier gevolg aan gegeven. Het bestuur bedankt de inzenders hiervoor hartelijk. Helaas is deze inventarisatie niet voldoende om de staat van alle bomen geheel te beoordelen. De bomencommissie heeft een voorstel aan het bestuur gedaan om de bomen op zowel de privé-tuinen als de bomen op het openbare gedeelte in het oude- en nieuwe park door een gecertificeerd bomenbedrijf te laten onderzoeken. Offertes zijn hiervoor aangevraagd. Mocht deze inventarisatie plaats gaan vinden dan krijgt u hierover nog separaat een schrijven. Uw inventarisaties van de bomen op uw tuin kunnen hierbij gebruikt worden.

Het bomenbeleid dient nog op een aantal punten juridisch bekeken te worden en aansluitend daaraan zal het tuinreglement worden aangepast. Het voornemen van het bestuur is het voor 1 april 2008 in orde te hebben en dit aan u te kunnen mededelen in de voorjaarsbrief 2008. Tot die tijd is de oude regeling, bij stormschade, nog van kracht. Zie hiervoor de voorjaarsbrief.

We maken u er op attent dat voor het snoeien, kappen en verplaatsen van bomen ook nu toestemming van het bestuur noodzakelijk is en er ten alle tijden een kapvergunning aangevraagd moet worden bij de stadsdelen, waaronder de parken vallen.

Ter illustratie van de bijzonderheid van bomen op ons park een artikel uit de serie die in de NRC over bomen is verschenen.

Goeie ouwe Ginko

vrijdag 28 september NRC

Tweeënvijftigste deel van een serie over het leven van bekende en onbekende bomen in Nederland.

In de bomengids staat de ginkgo helemaal voorin – primitief, betekent dat. Ooit, tweehonderd miljoen jaar geleden, hebben ginkgo-achtigen het plantenrijk op aarde gedomineerd. Van deze familie is de ginkgo de laatste overlevende. Wat bomen betreft is dit zo'n beetje het oudste nog leverbare model.

Het blad van de ginkgo wordt beschreven als waaivormig, met nerven die zich straalsgewijs uitspreiden vanuit de steel. Je kunt dat lezen, maar het is beter om het te gaan zien. Je ziet meteen dat je zoiets nooit eerder hebt gezien. En je kunt het gaan zien bij tuincentra, waar ginkgo's momenteel op grote schaal worden verhandeld als bonsaiboompjes.

Maar je kunt in dit verband ook een van de vele stadsbomengidsen raadplegen die er tegenwoordig zijn. Mijn favoriet in dit genre is de *Bomengids van Amsterdam-Zuid* van Jan Lever (niet meer in de reguliere handel). Je zoekt 'ginkgo' op in de index en vindt moeiteloos de straten waar ze staan, en dat zijn er nogal wat in Amsterdam-Zuid; daar heeft bij de betreffende dienst kennelijk iemand met een ginkgomanie gezeten.

Bomen met een slungelachtig voorkomen, waardoor ze jonger lijken dan ze zijn. Ronduit indrukwekkend is dan het exemplaar op de paradijselijke binnenplaats achter een woonblok aan de Roelof Hartstraat (poortje naast huis-

nummer 40). Ook deze is slank van stam, ook deze omwikkelt zich eerder met slierten dan met takken – maar hij reikt daarbij hoger dan de omringende vijf bouwlagen. Hier vergeleek ik het blad van de ginkgo met een ijswafeltje en dacht ik bij de nervatuur even aan de baleinen van een walvis.

In China, waar hij nog in de natuur voorkwam, werd de ginkgo gecultiveerd als tempelboom, hooglijk gewaardeerd om zijn esthetische en medicinale kwaliteiten. Zo kwam hij ook in Korea en Japan terecht. Het oudste exemplaar buiten Oost-Azië bevindt zich in de oude hortus van de Universiteit van Utrecht, alweer zo'n paradijselijk plekje midden in de stad.

BOOM VOOR BOOM

Deze is op z'n vroegst geplant in 1723, op z'n laatst in 1760. Hij heeft ruim de tijd gehad om er iets van te maken, en dat heeft hij gedaan. Dit moet wel de meest kolosale ginkgo van het land zijn, de stam diep gegroefd, omsloten door zware takken die bijna recht de hoogte in gaan, alsof ze ieder alleen voor zichzelf naar de hemel reiken.

Terug naar het verschijnsel 'stadsbomengids'. Voor Leiden is er een gemaakt door Rinny E. Kooi (*Bomen in de buurt*, uitgeverij Ginkgo). Ook zij wijst de weg naar ginkgo's en ze besteedt, zoals het een bioloog betaamt, uitgebreid aandacht aan hun geslachtsleven. Dat is buitengewoon ingewikkeld, eerder zoals varens het doen dan zoals bomen het doen.

De ginkgo is in principe tweehuizig, dus óf mannelijk óf vrouwelijk. In Nederland worden vrijwel uitsluitend mannelijke aangeplant. Aan vrouwelijke komen namelijk noten te hangen waarvan het vlezige omhulsel bij rotting een gruwelijke stank voortbrengt. Rinny Kooi spreekt onomwonden van een pislucht. Maar de ginkgo laat zich niet zo makkelijk betugelen. Op zekere leeftijd kan hij een geslachtsverandering ondergaan, zodat de mannelijke boom tevens vrouwelijke eigenschappen krijgt. Jan Lever heeft dat in Amsterdam-Zuid al bij bomen van betrekkelijk jeugdige leeftijd geconstateerd.

Noemen we de ginkgo nu een levend fossiel, dan hebben we een mooi overstapje naar een andere opmerkelijke boom, de metasequoia of watercipres. Die is werkelijk eerst op grond van fossiele vondsten beschreven (in 1940 in China) en daarna pas in de levende natuur aangetroffen (1944, ook ergens in China). Via dendrologische congressen werden zijn zaden over de wereld verspreid. Een boom met een ontzaglijke groei-kracht.

Dit voorjaar sprak ik een jonge boomverzorger over zijn voorbereidingen op de nationale boomklimwedstrijden. Hij had een huisje aan een dijkje in Noordoost. Toen we naar buiten gingen, kwamen we tegenover een reus van een boom te staan, prachtig belicht door het zachtgroene schijnsel van zijn eigen kroon. Metasequoia! Eén ding stond vast: hooguit zestig jaar oud, nog lang niet volgroeid.

KOOS VAN ZOMEREN

Het blad: waaivormig, met nerven die zich s

Belangrijke mededelingen

1. Nieuwe regeling bij verkoop huisjes

Het bestuur wordt bij verkoop van de huisjes steeds vaker geconfronteerd met tuinen met achterstallig onderhoud. Bij een natuurlijke tuin, dat weet iedereen, ligt totale verwildering op de loer. De tuinier troost zichzelf nog een tijdje door te denken dat hij of zij een mos-bos-netel-varen-heermoes-zevenblad- of bramentuin heeft, maar dan komt toch het moment dat de tuinier inziet dat het niet langer zo gaat en zegt de tuin op. Och arme, de nieuwe huurder. Daarom heeft het bestuur besloten een aanvulling te maken op het tuinreglement . Deze aanvulling zal in het tuinreglement worden opgenomen.

Onderhoudsverplichting

De verplichting tot onderhoud van de tuin blijft van kracht tot het moment van de overdracht."Indien aan deze verplichting niet is voldaan zal de stichting bij verkoop een door haar vast te stellen bedrag op de verkoopprijs van het huisje inhouden. Dit bedrag wordt betaald aan de nieuwe huurder als deze het achterstallig onderhoud heeft gepleegd of heeft laten plegen, binnen de met het bestuur overeengekomen termijn."

2. Aankondiging snoeien van de hagen

Het bestuur heeft besloten de hagen op beide parken, die eigendom zijn van de stichting, terug te snoeien tot een hoogte van 1.50. Tenzij het bestuur anders beslist. De reden hiervan is om de zichtlijnen weer in orde te brengen en het park zijn open karakter te laten behouden. Het bestuur vraagt de tuiniers met deze zichtlijnen rekening te houden bij het planten en snoeien van struiken en hagen.

3. Onderhouden van de haagvoet

Het bestuur en parkcommissie verzoekt u de achter en zijkanten van u tuin goed te onderhouden, zodat er geen takken planten en bodembedekkers over de paden gaan. Ook al maakt u geen gebruik van het desbetreffende pad , het onderhoud blijft voor de tuinier van de aangrenzende tuin aan het pad. Indien het onderhoud van de haagvoet en pad niet door de tuiniers wordt gedaan, dan moet de hovenier meer werk verrichten, waardoor de jaarlijks al zeer hoge hovenierskosten verhoogd moeten worden. Dit kan betekenen dat de huurprijs fors omhoog gaat. Wij allen zijn verantwoordelijk voor de Bijenparken en laten we er alles aan doen om onze parken in goede staat te houden.

4. Auto's op de paden

Afgelopen jaar is geconstateerd dat er particuliere auto's over de paden hebben gereden. De paden hebben hier erg van te lijden. Ook hiervoor geldt dat de onderhoudskosten van de paden hoog zijn en deze kosten door ons allen opgebracht moeten worden.

5. Afvoeren groot vuil

Wilt u groot vuil zelf afvoeren. Heeft u nog meubel of andere zaken waarvan u het niet wilt weggooien. Doet u er een briefje op voor de liefhebber. Graag wel na een week de niet meegenomen spullen zelf afvoeren. Ook hiervoor geldt, het vuilnis ophalen en groen ophalen is niet gratis, maar wordt aan de Stichting, door de Stadsdelen doorberekend.

6. Denkt u eraan het water af te sluiten!!!!!!!!!!!!

Twee Bijenparken, twee Vogelbroedgebieden

De PR commissie van het Bijenpark had een stand ingericht op de stadsvogel-dag in het Beatrixpark. We stonden daar tussen de stands van allerlei organisaties die iets met natuur te maken willen hebben, van de N.J.N tot en met Natuurmonumenten.

Er was veel te beleven. De Vogelwerkgroep Amsterdam had allerlei activiteiten georganiseerd. Film en lezingen in een grote tent, wandelingen met een vogelkundige en veel leuke activiteiten voor kinderen. Wij hebben goede contacten gelegd, onze mooie Ansichtkaarten verkocht en Rob Saal van de AVBB heeft al zijn potten honing aan de man gebracht.

En wij maakten ter plekke een plan.

Tineke Polak kwam ons opzoeken. Zij vertelde ons dat er 12 jaar geleden op het nieuwe park een vogelschouw is geweest, die was geïnitieerd door de Vogelwerkgroep Amsterdam. Wij kenden al een aantal mensen van die vogelwerkgroep door de lezingen die ze op de tuinzondagen hebben gegeven. We zijn ze meteen weer gaan opzoeken en hebben ze ons plan voorgelegd. Zij stelden ons voor contact op te nemen met Teun van Dijk. Dat hebben we gedaan. Teun is een vogelkundige. Hij doet ook vogelschouwen voor de gemeente Amsterdam.

Teun vond ons voorstel een goed idee en hij wil met ons gaan werken.

Het plan is als volgt :

Een werkgroep van geïnteresseerde personen gaat onder leiding van Teun van Dijk de vogels in onze parken ontdekken, bestuderen en tellen.

Een zondagmiddag in de maand komt de werkgroep bij elkaar.

Teun geeft informatie waar nodig en leert de leken onder ons waar ze naar moeten kijken en luisteren.

Het is dus eigenlijk een cursus vogelen. Wie doet er mee ?

De cursus gaat een jaar duren en aan het eind van de cursus hebben we een nieuwe lijst van de vogels die in onze parken broeden of voorbij komen.

We willen eind januari 2008 beginnen. Aanmelden voor 24 December bij :

Femke Boersma tel. 020-6658453 of fboersma@euronet.nl

Met deze lijst hebben we weer een nieuw onderwerp, waarmee we aandacht kunnen vragen aan de politiek, pers en publiek: Het belang van bescherming van onze unieke parken. We kunnen weer eens laten zien dat met de bijen en imkers, de bijzondere bomen, het ecologisch tuinieren en het vogelbroedgebied onze parken werkelijk iets heel bijzonders zijn.

**NIEUWJAARSRECEPTIE ZONDAG 13 JANUARI 2008 - Nieuwe Park
- aanvang 15.00 uur.**

De Amsterdamse Vereniging tot Bevordering van de Bijenteelt nodigt U uit voor de traditionele, druk bezochte receptie waar U midwinter onder het genot van drankjes en hapjes uw mede-tuiniers en mede-imkers kunt ontmoeten en hen een goed (tuin- en bijen)jaar kunt toewensen.

Tijdens de receptie zal op feestelijke wijze afscheid genomen worden van Hans Hoekert als voorzitter van de Stichting Bijenpark Amsterdam.

Tuiniers en imkers U bent van harte welkom vanaf 15.00 uur in het Museum op het Nieuwe Park.

